

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนในวิถีชีวิตใหม่
The Local Government Organizations To Creating a Child And Youth Friendly
City in The New Normal

วรฤทธิ บุรินทร์กุล

Worarite Burinkul

บทคัดย่อ

ผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโควิด-19 ส่งผลต่อวิถีชีวิตของประชาชนทั่วโลก รวมทั้งประเทศไทย โดยเฉพาะในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจทำให้เด็กและเยาวชนมีความเครียด วิตกกังวลและเบื่อหน่าย กังวลด้านการเรียน การสอบและโอกาสในการศึกษาต่อ พื้นที่ในการทำกิจกรรมสร้างสรรค์ลดลง มีปัญหาด้านการเงินของครอบครัวธุรกิจต้องปิดตัว พ่อแม่ถูกเลิกจ้างและเกิดปัญหาความรุนแรงในครอบครัว จึงจำเป็นต้องพึ่งพากลไกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) เนื่องจากเป็นหน่วยงานมีความใกล้ชิดกับเด็กและเยาวชนและประชาชนในพื้นที่เป็นอย่างดี องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงต้องแสดงให้เห็นถึงบทบาทแนวทางการคุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชน ตลอดจนต้องมีนโยบายเชิงบวกที่นำไปสู่การปฏิบัติอย่างสร้างสรรค์ เพื่อเด็กและเยาวชนมีพัฒนาการอย่างครอบคลุม เป็นประโยชน์ต่อทั้งเด็กและเยาวชนและชุมชนท้องถิ่นของตนในการป้องกันและการจัดการกับความรุนแรง การแสวงประโยชน์และการกระทำมิชอบต่อเด็กและเยาวชน ซึ่งรวมถึงการแสวงประโยชน์ทางเพศเพื่อการพาณิชย์ การค้ามนุษย์ การใช้แรงงานเด็กและจารีตประเพณีต่าง ๆ ที่เป็นภัยต่อเด็กเยาวชน และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในภาวะความปกติใหม่ได้อย่างเหมาะสม แนวทางในการคุ้มครองเด็กและเยาวชนมีหลักการเบื้องต้นจากอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ซึ่งเป็นกฎหมายระหว่างประเทศที่ได้กำหนดสิทธิพื้นฐานของเด็กไว้ 4 ประการ คือ (1) สิทธิที่จะมีชีวิตอยู่รอด (2) สิทธิที่จะได้รับการพัฒนา (3) สิทธิที่จะได้รับความคุ้มครอง (4) สิทธิในการมีส่วนร่วม จากการแพร่ระบาดของโควิด-19 ครั้งนี้ ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องแสดงบทบาทในการสร้างเมืองที่เป็นมิตรกับเด็กและเยาวชนในภาวะความปกติใหม่เพื่อปกป้องคุ้มครองและส่งเสริมพัฒนาเด็กและเยาวชนในภาวะความปกติใหม่ได้อย่างทันสมัยและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อเด็กและเยาวชน

คำสำคัญ : องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เมืองที่เป็นมิตรกับเด็กและเยาวชน วิธีชีวิตใหม่

Abstract

Impacts of the epidemic of COVID-19 Affecting the way of life of people around the world Including Thailand Especially in the group of children and youth that affect their mental state, causing stress in children and young people. Anxious and bored Academic concerns Exams and further study opportunities Space for creative activities is reduced. There was a family financial problem, the business had to close Parents were terminated Employment and domestic violence Therefore, it is necessary to rely on the local administrative organization mechanism (DLA) because it is a unit that has close relationship with children and youth and people in the area. Local government organizations must demonstrate the role of guidelines for the protection and development of children and youth. And there must be a positive policy that leads to constructive action. So children and youth have Comprehensive development It benefits both children and youth and their local communities in the prevention and management of violence. Exploitation and Abuse of Children and Youth This includes commercial sexual exploitation, human trafficking, child labor and traditional practices. Various traditions that harm children and youth and can live in a new normal state properly. Guidelines for the protection of children and youth are basic principles from the Convention on the Rights of the Child. This is an international law that sets out four fundamental rights for children: (1) the right to life survive (2) right to be developed (3) right to be protected (4) right to participate As a result of the COVID-19 epidemic, local governments have to play a role in building youth-friendly cities in the new normalcy to protect, protect and promote the development of children and youth in the new normalcy. It is modern and efficient.

Keywords : 21st century, local Government Organization, Child-Friendly City, New Normal

บทนำ

ประเทศไทยเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (Convention on the Rights of the Child – CRC) ซึ่งเป็นตราสารด้านสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศของสหประชาชาติ เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕ โดยอนุสัญญามีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๓๕ อนุสัญญาอยู่บนรากฐานของสิทธิมนุษยชน คือ ศักดิ์ศรีและคุณค่าของมนุษย์ที่เท่าเทียมกันในเรื่องเสรีภาพ ความยุติธรรมและสันติภาพ โดยยึดหลักการ คือ การไม่เลือกปฏิบัติ ประโยชน์สูงสุดของเด็ก สิทธิที่จะมีชีวิตอยู่รอด และได้รับการพัฒนา และการมีส่วนร่วม เมื่อประเทศไทยเข้าเป็นรัฐภาคีของอนุสัญญาแล้ว ประเทศไทยต้องดำเนินการตามพันธะผูกพันต่าง ๆ ตามบทบัญญัติของอนุสัญญาและพิธีสารเลือกรับฯ ๔ ด้าน คือ การประกันสิทธิ การดำเนินการให้เกิดสิทธิและคุ้มครองสิทธิ การเผยแพร่สิทธิ และการรายงานการดำเนินงานที่จัดให้มีขึ้นเพื่อบังคับใช้กลไกนั้น ๆ (กรมกิจการเด็กและเยาวชน, 2560)

นอกจากพันธกรณีระหว่างประเทศขององค์การสหประชาชาติแล้ว ประเทศไทยได้นำปฏิญญาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องมาเป็นกรอบพื้นฐานในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิเด็ก โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ประเทศไทยได้รับรองปฏิญญานิวเดลีว่าด้วยการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศฝ่ายใต้ – ด้านสิทธิเด็กในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก (The New Delhi Declaration on South – South Cooperation for Child Rights in Asia and the Pacific) โดยมีสาระสำคัญในการเสริมสร้างความร่วมมือด้านการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิเด็กทั้งระดับประเทศและระดับระหว่างประเทศในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก ประกอบด้วยข้อเสนอแนะ ๓ เรื่อง คือ ๑) การพัฒนาเด็กปฐมวัย ๒) วัยรุ่น: สิทธิในปัจจุบันสำหรับโอกาสในอนาคต และ ๓) การพัฒนาเมืองเพื่อสิทธิเด็ก โดยเมื่อปฏิญญา นิวเดลีได้ถูกรับรองในการประชุมดังกล่าวแล้ว เอกสารฉบับนี้จะใช้เป็นประเด็นในการอ้างอิงของประเทศที่เข้าร่วมการประชุมองค์กรระหว่างภูมิภาค และ UNICEF ระดับประเทศ และระดับภูมิภาค สำหรับการติดตามการดำเนินงานในข้อผูกพันในประเด็นที่เฉพาะเจาะจงตามทีระบุไว้ในปฏิญญา

ประเด็นเรื่องการพัฒนาเมืองเพื่อสิทธิเด็กถือเป็นเรื่องเร่งด่วนซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันหารือเกี่ยวกับแนวทางในการสร้างเมืองที่เป็นมิตรต่อเด็กและเยาวชน เนื่องจากการขยายเมืองส่งผลกระทบต่อทั้งเชิงบวกและ เชิงลบ เมืองใหญ่อาจให้โอกาสเด็กในการเข้าถึงโรงเรียน สถานบริการทางสุขภาพและสนามเด็กเล่นที่ทันสมัย แต่ในขณะเดียวกันเมืองใหญ่อาจมีความเหลื่อมล้ำ

ทางการศึกษาและสุขภาพโดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กที่อยู่ในชุมชนเมือง ชุมชนแออัดและย่านเสื่อมโทรม ดังนั้น การทำให้เมืองที่เป็นมิตรต่อเด็กและเยาวชน จำเป็นต้องใช้เด็กและเยาวชนเป็นศูนย์กลางในการวางแผนพัฒนาเมืองและขยายและพัฒนาคุณภาพบริการให้ทั่วถึงเด็กและเยาวชนทุกคน ถึงแม้การแก้ไขปัญหาดังกล่าวต้องอาศัยการดำเนินการของรัฐบาลในทุกระดับ แต่การลงมือปฏิบัติในระดับชุมชนเป็นกุญแจ สำคัญความสำเร็จ การขยายแนวคิดการสร้างเมืองที่เป็นมิตรต่อเด็ก (Child and Youth Friendly City) จึงให้ความสำคัญกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบเทศบาล ซึ่งเป็นเมืองที่อยู่ระหว่างการขยายตัวเป็นเมืองใหม่ และจำเป็นต้องมีระบบการพัฒนาเมืองเพื่อให้สามารถจัดบริการและสร้างพื้นที่ปลอดภัยสำหรับเด็กและเยาวชน

โลกในระยะเปลี่ยนผ่านจากโลกในศตวรรษที่ 20 มาสู่โลกในศตวรรษที่ 21 ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งต่อสังคมเมืองและชุมชนท้องถิ่น ตลอดจนส่งผลต่อระดับบุคคลและครอบครัว ก่อให้เกิดโอกาสและภัยคุกคาม เกิดเงื่อนไขและข้อจำกัดใหม่ๆ สถานการณ์เด็กเยาวชนในปัจจุบันจึงมีความสลับซับซ้อนขึ้น ด้วยเหตุนี้การแสวงหาแนวทางคุ้มครองและพัฒนาส่งเสริมเด็กและเยาวชน จึงจำเป็นต้องพึ่งพากลไกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ที่ต้องมีส่วนช่วยในการพัฒนาเด็กและเยาวชนเป็นอย่างมาก เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นองค์กรที่ดูแลด้านความเรียบร้อย ความสงบสุขของประชาชนในระดับพื้นที่โดยมีหน้าที่ดูแล สนับสนุน ส่งเสริมและพัฒนาชุมชนในด้านต่าง ๆ อาทิ ด้านการศึกษา ด้านศาสนา ด้านวัฒนธรรม ด้านเศรษฐกิจชุมชน และด้านสุขภาพชุมชน เป็นภารกิจเดิมอยู่แล้ว ด้วยเหตุนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงเป็นองค์กรหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในชุมชนได้เป็นอย่างดี และเนื่องจากการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ในพื้นที่ของตนเองย่อมรู้ความต้องการของคนในท้องถิ่นทราบถึงจุดอ่อนและจุดแข็งของท้องถิ่นตนเองมากที่สุด และสามารถจัดบริการสาธารณะที่ตรงกับความต้องการของประชาชนได้ทั่วถึง เป็นผู้มีส่วนได้เสียกับการพัฒนามากที่สุด อีกทั้งมีความรู้และความเข้าใจต่อสถานการณ์การคุ้มครองและส่งเสริมเด็กและเยาวชนในท้องถิ่นพื้นที่ตนเองมากกว่าผู้อื่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นหน่วยงานมีใกล้ชิดกับเด็กและเยาวชน จึงต้องแสดงให้เห็นถึงบทบาทแนวทางการคุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชน ตลอดจนต้องมีนโยบายเชิงบวกที่นำไปสู่การปฏิบัติอย่างสร้างสรรค์ เพื่อเด็กและเยาวชนมีพัฒนาการอย่างครอบคลุม เป็นประโยชน์ต่อทั้งเด็กและเยาวชนและชุมชนท้องถิ่นของตน

Unicef Thailand (2560) ได้ให้ความหมายของการคุ้มครองเด็กและเยาวชนว่า หมายถึง การป้องกันและการจัดการกับความรุนแรง การแสวงประโยชน์และการกระทำมิชอบต่อเด็กและ

เยาวชน ซึ่งรวมถึงการแสวงประโยชน์ทางเพศเพื่อการพาณิชย์ การค้ามนุษย์ การใช้แรงงานเด็ก และจารีตประเพณีต่าง ๆ ที่เป็นภัยต่อเด็กเยาวชน เช่น การแต่งงานก่อนวัยอันควร เป็นต้น การคุ้มครองเด็กมีหลักการเบื้องต้นมาจากอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ซึ่งเป็นกฎหมายระหว่างประเทศที่ได้กำหนดสิทธิพื้นฐานของเด็กไว้ 4 ประการ คือ (1) สิทธิที่จะมีชีวิตอยู่รอด เป็นสิทธิที่จะได้รับการเลี้ยงดูทั้งทางร่างกาย จิตใจ ตลอดจนที่อยู่อาศัยให้เกิดความปลอดภัยและต้องได้รับการดูแลด้านสุขภาพจากบริการทางการแพทย์ (2) สิทธิที่จะได้รับการพัฒนา เด็กทุกคนต้องได้รับสิทธิรับการศึกษาที่ดี ได้รับโภชนาการที่เหมาะสม (3) สิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองเป็นสิทธิที่เด็กทุกคนจะได้รับความคุ้มครองให้รอดพ้นจากการทารุณทุกรูปแบบ เช่น การทำร้าย การนำไปขาย ใช้แรงงานเด็กหรือแสวงหาประโยชน์มิชอบจากเด็ก (4) สิทธิในการมีส่วนร่วม มีสิทธิที่จะแสดงออกและแสดงความคิดเห็นต่อสังคมในเรื่องที่มีผลกระทบต่อเด็ก

ในช่วง 1 ทศวรรษที่ผ่านมา มีหลายหน่วยงานตระหนักถึงการคุ้มครองและส่งเสริมเด็กและเยาวชนหันมาใช้วิธีการที่หลากหลายเพื่อคุ้มครองและพัฒนาเด็กเยาวชน ทุกรัฐบาลที่ผ่านมามีล้นพุดถึงการคุ้มครองและพัฒนาส่งเสริมเด็กเยาวชน ตลอดจนปัจจุบันมีองค์กรและหน่วยงานจำนวนมากที่ก่อตั้งขึ้นมาเพื่อคุ้มครองและพัฒนาเด็กเยาวชนและแก้ไขปัญหา การคุ้มครองและพัฒนาเด็กเยาวชนให้เท่าทันต่อสถานการณ์โลกได้ กลายมาเป็นพันธกิจสำคัญของหน่วยงานของภาครัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ใกล้ชิดกับเด็กและเยาวชนมากที่สุด การคุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชนจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เข้ามามีส่วนร่วมอย่างใกล้ชิดในการดำเนินงานด้านเด็กและเยาวชน เห็นได้จากการยกระดับบทบาทของเยาวชนในช่วงเวลาที่ผ่านมา (กรมกิจการเด็กและเยาวชน, 2563)

การเปลี่ยนแปลงในโลกยุคศตวรรษที่ 21 และ New Normal

การเปลี่ยนแปลงในโลกยุคศตวรรษที่ 21 เต็มไปด้วยความท้าทายต่างจากในอดีต เนื่องจากลักษณะของการเปลี่ยนแปลงมีทั้งความผันผวน (Volatility) ความไม่แน่นอน (Uncertainty) ความสลับซับซ้อน (Complexity) ความคลุมเครือ (Ambiguity) หรือที่เรียกโลกยุคศตวรรษที่ 21 ว่า “VUCA World” นอกจากนั้น “ความปกติใหม่” หรือ New Normal ส่งผลทำให้รูปแบบการดำเนินชีวิตเปลี่ยนแปลงไปจากในอดีตพฤติกรรมธุรกิจการตลาดและการใช้ชีวิต ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ นำเราเข้าสู่ “สังคมยุคดิจิทัล” (digitalized society) ซึ่งมี

ลักษณะสำคัญคือ ข้อมูลข่าวสารจำนวนมาก การเข้าถึง/การใช้ประโยชน์จากข้อมูลการมาถึงของสิ่งประดิษฐ์ที่เสมือนมีชีวิตและทั้งหมดเชื่อมโยงกันด้วยระบบอินเทอร์เน็ต (กรมกิจการเด็กและเยาวชน,2563)

ความผันผวน (Volatility) หมายถึง สภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงสูงและรวดเร็วไม่สามารถคาดเดาหรือทำนายได้ หรือเป็นสถานการณ์เปลี่ยนแปลงฉับพลันแบบตั้งตัวไม่ทันหรือรวดเร็วมาก (high rate of change)

ความไม่แน่นอน (Uncertainty) หมายถึง สภาวะที่หาความชัดเจนได้ยาก มีความไม่แน่นอนสูงขาดข้อมูลที่ชัดเจนที่จะใช้วิเคราะห์และตัดสินใจในแต่ละสถานการณ์ ณ ปัจจุบัน ได้ (unclear about the present)

ความสลับซับซ้อน (Complexity) หมายถึง ความเกี่ยวข้องกับปัจจัยจำนวนมากทำให้ยากต่อการตัดสินใจอย่างเด็ดขาดจะเกิดขึ้นได้ (multiple key decision factors)

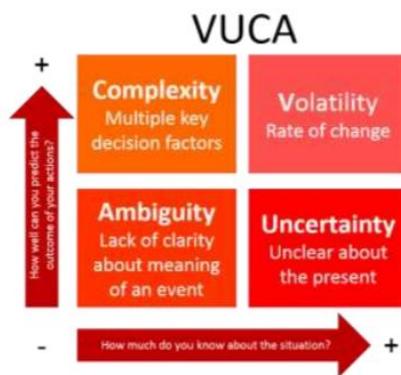
ความคลุมเครือ (Ambiguity) หมายถึง ความไม่สามารถที่จะคาดการณ์ได้อย่างชัดเจนว่าเหตุการณ์หรือสถานการณ์ต่าง ๆ จะก่อให้เกิดผลอะไรบ้าง (lack of clarity about meaning of an event)

องค์การยูนิเซฟได้ออกผลสำรวจล่าสุด เรื่องผลกระทบของการแพร่ระบาดของโควิด-19 ต่อเด็กและเยาวชนในประเทศไทย พบว่า เด็กและเยาวชนกว่า 8 ใน 10 คนมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับปัญหาการเงินของครอบครัว ซึ่งเป็นประเด็นที่เด็กและเยาวชนกังวลมากที่สุด เนื่องจากพ่อแม่ผู้ปกครองไม่สามารถทำงานได้ตามปกติ อันเป็นผลมาจากการปิดตัวของธุรกิจต่าง ๆ ตลอดจนการถูกเลิกจ้าง บริบทในลักษณะนี้ทำให้การเตรียมความพร้อมเด็กและเยาวชนเฉพาะการเน้นที่ความรู้กลายเป็นข้อจำกัดในการพัฒนาตัวเองของเด็ก เพราะความรู้มีอายุสั้นลง หมายความว่าความรู้เปลี่ยนและมีมูลค่าน้อยลงหรือล้าสมัยได้เร็วกว่าในอดีต เพราะเทคโนโลยีเปลี่ยนเร็ว ดังนั้นทักษะและคุณสมบัติของมนุษย์ในศตวรรษที่ 21 จึงไม่ได้อยู่ที่การพัฒนาความรู้เพียงอย่างเดียว แต่ควรอยู่ที่การเรียนรู้เพื่อทำความเข้าใจว่าความรู้ถูกสร้างมาอย่างไรเพราะความรู้ที่ถูกต้อง ณ เวลานั้น อาจใช้ไม่ได้เมื่อเวลาผ่านไป เด็กและเยาวชนจำเป็นต้องมีทักษะในการแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่อง (learn) การไม่ยึดติดกับสิ่งที่เคยเรียนรู้มา (unlearn) และการเรียนรู้สิ่งใหม่หรือมีมุมมองใหม่ต่อความรู้อยู่เสมอ (relearn) การเตรียมความพร้อมทักษะและคุณสมบัติที่เหมาะสมที่จะทำให้

เด็กและเยาวชนแสวงหาความรู้และพัฒนาตนเองจึงมีความจำเป็น (กรมกิจการเด็กและเยาวชน, 2563)

สถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่หรือเชื้อไวรัสโควิด-19 ได้ส่งผลกระทบต่อคนทุกสาขาอาชีพทั่วโลกกลายเป็นวิกฤตของโลกที่ส่งผลกระทบเสียหายมหาดศาลและส่งผลกระทบอย่างมากต่อระบบการศึกษาของไทย เด็กนักเรียนไม่สามารถไปโรงเรียนได้ตามปกติ เนื่องด้วยโรงเรียน มหาวิทยาลัยและสถาบันการศึกษาทุกแห่งปิดทำการตามมาตรการป้องกันโรคติดต่อ และนั่นหมายถึงส่งผลกระทบต่อการดำเนินกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชน

ภาพที่ 1.1 4 ลักษณะของ VUCA

ที่มา : Centre for Executive Education, 2019

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชน เมื่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 มีผลบังคับใช้ เมื่อวันที่ 6 เมษายน พ.ศ. 2560 บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 ได้กำหนด “การปกครองส่วนท้องถิ่น” ไว้ดังนี้ มาตรา 249 ภายใต้บังคับมาตรา 1 ให้มีการจัดการปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น ทั้งนี้ ตามวิธีการและรูปแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กฎหมาย บัญญัติการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบใดให้คำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นและความสามารถในการปกครองตนเองในด้านรายได้ จำนวนและความหนาแน่นของประชากร และพื้นที่ที่ต้องรับผิดชอบประกอบกัน มาตรา 250 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่และอำนาจดูแลและจัดทำบริการสาธารณะและ

กิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ

การจัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะใดที่สมควรให้เป็นหน้าที่และอำนาจ โดยเฉพาะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละรูปแบบหรือให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการใด ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติซึ่งต้องสอดคล้องกับรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามวรรคสี่ และกฎหมายดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับกลไกและขั้นตอนในการกระจายหน้าที่และอำนาจ ตลอดจนงบประมาณและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง หน้าที่และอำนาจดังกล่าวของส่วนราชการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย

นियามการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน (child and youth development)

กรมกิจการเด็กและเยาวชน (2559) ได้ให้ความหมายของการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนไว้ในรายงานผลการศึกษาศานภาพการสร้างและสนับสนุนกลุ่มเด็กและเยาวชนเพื่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนและสังคมของหน่วยงานว่าหมายถึงกระบวนการใด ๆ ที่หน่วยงานหรือองค์กรใดได้ทำให้เด็กและเยาวชนได้เข้าร่วมกิจกรรมสร้างสรรค์ไม่ผิดกฎหมายและเป็นประโยชน์ทางด้านสุขภาพ (ร่างกาย จิตใจอารมณ์ และสติปัญญา) เพื่อให้เกิดความรัก ความสามัคคีและได้แสดงออกถึงศักยภาพ ทั้งนี้การพัฒนาเด็กและเยาวชนจะมี กฎหมายหรือระเบียบราชการ ข้อบังคับ ให้กำหนดส่งเสริมการพัฒนาหรือไม่ก็ได้ นอกจากนี้ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2550) ได้วางกรอบเพื่อกำหนดนโยบายการพัฒนาเยาวชน โดยมีแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนาเด็กและเยาวชน 6 ประการ ดังต่อไปนี้

- 1) เยาวชนมีเกียรติ สิทธิและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์
- 2) การพัฒนาคนนั้นเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องตลอดชีวิต ในช่วงชีวิตหนึ่ง ๆ ต่างก็มีจุดวิกฤติ และจุดเด่น อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางสรีระการรับรู้โดยเฉพาะด้านการปรับตัว และการปรับบทบาทอันเนื่องมาจากประสบการณ์ และอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม
- 3) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ปรากฏชัดเจนกล่าวคือความยากจน สภาพทุพโภชนาการ การมีโรคภัยไข้เจ็บ ความด้อยโอกาสในการศึกษา ความไม่รู้ การขาดทักษะเชิงอาชีพ การไม่มีงานทำ การเพิ่มประชากร การไม่ได้รับการบริการพื้นฐานที่ทั่วถึงและบริการที่ขาดคุณภาพปัจจัยดังกล่าวข้างต้นมีความสัมพันธ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม ต่อการพัฒนาเยาวชน โดย

ทั้งเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนา และเสริมให้มีสภาพเศรษฐกิจที่สร้างปัญหาให้แก่เยาวชนเอง อันมีผลทำให้เยาวชนบางกลุ่มกลายเป็นปัญหาสังคมในที่สุด

- 4) เยาวชนควรได้รับความสนใจเป็นพิเศษ เพื่อให้เยาวชนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ
- 5) จำเป็นต้องสร้างโอกาสให้เยาวชนทุกคนได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ โดยเฉพาะเยาวชนที่มีโอกาสมากกว่าจะต้องช่วยพัฒนาผู้ด้อยโอกาส
- 6) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อน และต้องลงทุนสูงจึงควรระวังมิให้เกิดการสูญเปล่าโดยใช้วิธีการป้องกันมากกว่าการแก้ไข

พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546

เป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเด็กฉบับแรกที่น่าหลักการของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กมาบัญญัติเอาไว้อย่างชัดเจน โดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กและการไม่เลือกปฏิบัติ ด้วยกลไกการคุ้มครองในรูปคณะกรรมการและบุคคลแวดล้อมตั้งแต่บิดามารดา ผู้ปกครอง เจ้าหน้าที่ของรัฐ จนถึงบุคคลทั่วไปโดยทุกคนมีหน้าที่ต้องคุ้มครองดูแลเด็กอย่างเหมาะสม ไม่ละเลย ทอดทิ้ง ทารุณหรือแสวงประโยชน์จากเด็กและต้องสงเคราะห์คุ้มครองเด็กโดยบุคคลหรือองค์กรที่เหมาะสม ตลอดจนส่งเสริมความประพฤดีและจัดหาทรัพยากรเพื่อการคุ้มครองเด็กในรูปกองทุนคุ้มครองเด็ก

พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560

พัฒนาจากพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2550 ซึ่งกำหนดแนวทางและปรับปรุงวิธีการในการส่งเสริมพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบันโดยให้องค์กรเอกชนและองค์กรส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมมากขึ้น กล่าวคือ มาตรา 22 ให้ องค์กรบริหารส่วนตำบล เทศบาลโดยคำแนะนำของหัวหน้าบ้านพักเด็กและครอบครัว ในแต่ละจังหวัดจัดให้มีสภาเด็กและเยาวชนตำบลสภาเด็กและเยาวชนเทศบาลแล้วแต่กรณี ซึ่งสมาชิกประกอบด้วยเด็กและเยาวชนที่อยู่ในเขตพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลหรือเทศบาลนั้น

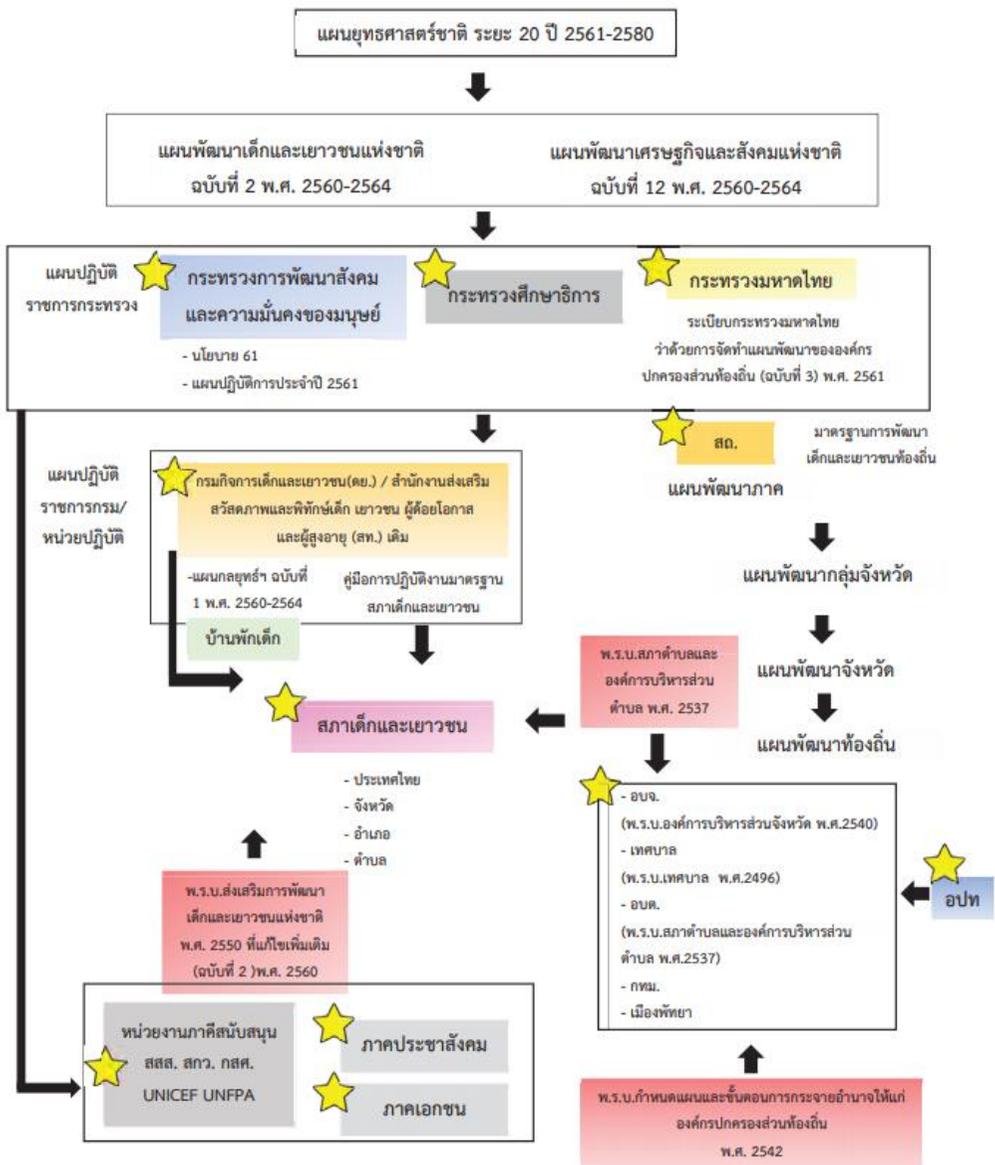
นโยบายและแผนที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) คือการเชื่อมโยงในการพัฒนาทั้งด้านเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อมที่เชื่อมโยงจากท้องถิ่นสู่โลก และจากโลกสู่ท้องถิ่น ทิศทางการพัฒนาดังกล่าวถือเป็นโอกาสสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาที่ยั่งยืนให้เข้มข้นและชัดเจนขึ้น ทั้งในระดับนโยบายของภาครัฐตลอดจนการเปลี่ยนผ่านสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนขององค์กรธุรกิจและภาคส่วน ต่างๆ

โดยเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนนี้สอดคล้องไปกับกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนได้เชื่อมโยงกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน คือ การสำรวจว่ากลุ่มเด็กและเยาวชนในประเทศได้ดำเนินการด้านใดไปแล้วบ้างที่เกี่ยวกับ SDGs การให้ความรู้ความเข้าใจแก่เด็กและเยาวชนเรื่อง SDGs และการพัฒนาที่ยั่งยืนการสร้างกลไกเพื่อให้การสนับสนุนกิจกรรมเด็กและเยาวชนที่ตอบโจทย์ SDGs เปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบการดำเนินงานเพื่อบรรลุ SDGs ของประเทศ ประเด็นต่าง ๆ ได้แก่ 1.จัดความยากจนทุกรูปแบบในทุกพื้นที่ 2.จัดความหิวโหยบรรลุความมั่นคงทางอาหารปรับปรุงโภชนาการและสนับสนุนการทำเกษตรกรรมอย่างยั่งยืน 3.สร้างหลักประกันให้คนมีชีวิตที่มีคุณภาพและส่งเสริมสุขภาวะที่ดีของทุกเพศทุกวัย 4.สร้างหลักประกันให้การศึกษาที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมและครอบคลุม และส่งเสริมโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับทุกคน 5.บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่สตรีและเด็กหญิง 6.สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืน 7.สร้างหลักประกันว่าทุกคนเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ในราคาที่สามารถซื้อหาได้ เชื่อถือได้ และยั่งยืน 8.ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่และมีผลผลิตและการมีงานที่สมควรสำหรับทุกคน 9.สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืนและส่งเสริมนวัตกรรม 10.ลดความไม่เท่าเทียมทั้งภาคภายในประเทศระหว่างประเทศ 11.ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความปลอดภัย มีความต้านทานและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างครอบคลุมและยั่งยืน 12.สนับสนุนสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมที่เอื้อต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนให้ทุกคนเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบและทุกคนสามารถเข้าถึงในทุกกระดับ 13.ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น 14.อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเลและทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน 15.ปกป้อง ป่าไม้ และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นสภาพกลับมาใหม่และหยุดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ 16.สนับสนุนสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมที่เอื้อต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนให้ทุกคนเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบและทุกคนสามารถ

เข้าถึงในทุกระดับ 17.เสริมสร้างความแข็งแกร่งของกลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

การคุ้มครองและส่งเสริมพัฒนาเด็กเยาวชน จำเป็นอย่างยิ่งที่หน่วยงานในท้องถิ่นจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมและดำเนินการ เนื่องจากท้องถิ่นในแต่ละแห่งแต่ละพื้นที่มีรูปแบบปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนแตกต่างกันออกไป อีกทั้งท้องถิ่นยังเป็นหน่วยงานที่อยู่ใกล้ชิดกับเด็กและเยาวชนมากที่สุด ด้วยเหตุนี้ท้องถิ่น จึงต้องเข้ามามีบทบาทสำคัญในการปกป้องคุ้มครองและส่งเสริมพัฒนาเด็กเยาวชน ในอีกด้านหนึ่งการพัฒนาท้องถิ่นคือการพัฒนาประเทศอีกระดับหนึ่ง เด็กและเยาวชนคือพลังสำคัญที่จะต้องเป็นผู้ขับเคลื่อน งานพัฒนาท้องถิ่นร่วมกับกลุ่มผู้ใหญ่เมื่อเด็กและเยาวชนเกิดการพัฒนาศักยภาพตนเองได้ จะเป็นพลังนำสู่การพัฒนาชุมชนท้องถิ่นของตัวเอง ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงกับท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี การดำเนินการกิจกรรมจึงต้องเกิดการบูรณาการ (integration) เข้าด้วยกันทั้งพลังท้องถิ่นและพลังเด็กและเยาวชน เด็กและเยาวชนต้องร่วมคิดร่วมทำกับท้องถิ่นและท้องถิ่นต้องฟังเสียงเด็กและเยาวชน (สมพงษ์ จิตระดับ และคณะ, 2562)

ที่มา : รายงานการศึกษา การส่งเสริมกระบวนการทางความคิด (Mindset) เด็กและเยาวชนสู่ประเทศไทย 4.0

ทักษะแห่งอนาคตใหม่และการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

ทักษะแห่งอนาคตใหม่และการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ทักษะแห่งอนาคตใหม่และการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เป็นการกำหนดแนวทางยุทธศาสตร์ในการ จัดการเรียนรู้โดยมีเป้าหมายในการร่วมกันสร้างรูปแบบและแนวปฏิบัติในการเสริมสร้างประสิทธิภาพของการ จัดการเรียนรู้โดยเน้นที่องค์ความรู้ทักษะ ความเชี่ยวชาญและสมรรถนะที่เกิดกับตัวผู้เรียน เพื่อใช้ในการดำรงชีวิตในสังคมแห่งความเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันที่สอดคล้องกับสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนไป เพื่อปลดล็อกข้อจำกัดที่มีอยู่ในตัวคน (unlock constraints) สร้างความเจริญเติบโตในตัวคน (growth for people) ด้วยการสร้างโอกาส สร้างความสามารถและปลดปล่อยศักยภาพในตัวคน (unleash potential) การเรียนรู้ ในศตวรรษที่ 21 ต้องก้าวข้าม “สาระวิชา” ไปสู่การเรียนรู้ “ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21” (21st century skills) ซึ่งครูจะเป็นผู้สอนไม่ได้แต่ต้องให้นักเรียนเป็นผู้เรียนรู้ด้วยตนเอง โดยครูจะออกแบบการเรียนรู้ฝึกฝนให้ ตนเองเป็นโค้ช (coach) และอำนวยความสะดวก (facilitation) ในการเรียนรู้แบบ PBL (problem-based learning) ของนักเรียน ซึ่งสิ่งที่เป็นตัวช่วยของครูในการจัดการเรียนรู้คือ ชุมชนการเรียนรู้ครูเพื่อศิษย์ (professional learning communities : PLC) เกิดจากการรวมตัวกันของครูเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ การทำหน้าที่ของครูแต่ละคนนั่นเอง (วรพจน์วงศ์กิจรุ่งเรือง, อธิป จิตตฤกษ์, 2555) วิจารณ์ พานิช (2555) ได้กล่าวถึงทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ว่าสาระวิชาก็มี ความสำคัญ แต่ไม่เพียงพอสำหรับการเรียนรู้เพื่อมีชีวิตในโลกยุคศตวรรษที่ 21 ปัจจุบันการเรียนรู้สาระวิชา (content หรือ subject matter) ควรเป็นการเรียนจากการค้นคว้าเองของผู้เรียน โดยครูช่วยแนะนำและช่วยออกแบบกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนแต่ละคนสามารถประเมินความก้าวหน้าของการเรียนรู้ของตนเองได้ โดยสาระวิชาหลัก (core subjects) ประกอบด้วย ภาษาแม่ และภาษาสำคัญของโลก ศิลปะ คณิตศาสตร์ การปกครองและหน้าที่พลเมือง เศรษฐศาสตร์วิทยาศาสตร์ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์โดยวิชาแกนหลักนี้จะ นำมาสู่การกำหนดเป็นกรอบแนวคิดและยุทธศาสตร์สำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ในเนื้อหาเชิงสหวิทยาการ (Interdisciplinary) หรือหัวข้อสำหรับศตวรรษที่ 21 โดยการส่งเสริมความเข้าใจในเนื้อหาวิชาแกนหลักและ สอดแทรกทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 เข้าไปในทุกวิชาแกนหลัก (สมพงษ์ จิตระดับ และคณะ, 2562)

องค์ประกอบ ๙ ด้าน ในการดำเนินงานเมืองที่เป็นมิตรต่อเด็กและเยาวชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1) การมีส่วนร่วมของเด็ก 2) กฎหมาย กฎระเบียบที่เป็นมิตรต่อเด็ก 3) การวางกลยุทธ์ด้านสิทธิเด็กอย่างครอบคลุม 4) หน่วยงานหรือกลไกประสานความร่วมมือด้านสิทธิเด็ก 5) การวิเคราะห์และประเมินผลกระทบต่อเด็ก 6) การจัดสรรทรัพยากรเพื่อเด็ก 7) การจัดทำรายงานด้านเด็ก 8) การตระหนักรู้เรื่องสิทธิเด็ก 9) กลไกการตรวจสอบอิสระ กรมกิจการเด็กและเยาวชน (2559)

สรุป

การคุ้มครองและส่งเสริมพัฒนาเด็กเยาวชน จำเป็นอย่างยิ่งที่หน่วยงานในท้องถิ่นจะต้องเข้ามา มีส่วนร่วมและดำเนินการ เนื่องจากท้องถิ่นในแต่ละแห่งแต่ละพื้นที่มีรูปแบบปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็กและ เยาวชนแตกต่างกันออกไป อีกทั้งท้องถิ่นยังเป็นหน่วยงานที่อยู่ใกล้ชิดกับเด็กและเยาวชนมากที่สุด ด้วยเหตุนี้ท้องถิ่น จึงต้องเข้ามามีบทบาทสำคัญในการปกป้องคุ้มครองและส่งเสริมพัฒนาเด็กเยาวชน ในอีกด้านหนึ่งการ พัฒนาท้องถิ่นคือการพัฒนาประเทศอีกระดับหนึ่ง เด็กและเยาวชนคือพลังสำคัญที่จะต้องเป็นผู้ขับเคลื่อนงานพัฒนาท้องถิ่นร่วมกับกลุ่มผู้ใหญ่เมื่อเด็กและเยาวชนเกิดการพัฒนาศักยภาพตนเองได้จะเป็นพลังนำสู่การพัฒนาชุมชนท้องถิ่นของตัวเอง ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงกับท้องถิ่นได้เป็นอย่างดีการดำเนินการกิจกรรม จึงต้องเกิดการบูรณาการ (integration) เข้าด้วยกันทั้งพลังท้องถิ่นและพลังเด็กและเยาวชน เด็กและเยาวชนต้องร่วมคิดร่วมทำกับท้องถิ่นและท้องถิ่นต้องฟังเสียงเด็กและเยาวชน จากโรคระบาดที่เกิดขึ้นและสามารถดำเนินชีวิตอย่างเหมาะสม

ดังนั้น การสร้างเมืองที่เป็นมิตรต่อเด็กและเยาวชน (Child and Youth Friendly City) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประเภทเทศบาล ซึ่งเป็นเมืองที่อยู่ระหว่างการขยายตัวเป็นเมืองใหม่ และจำเป็นต้องมีระบบการพัฒนาเมืองเพื่อให้สามารถจัดบริการและสร้างพื้นที่ปลอดภัยสำหรับเด็กและเยาวชน เป็นการการสร้างเมืองที่เป็นมิตรต่อเด็กและเยาวชนเพื่อพัฒนาเป็นรูปแบบการพัฒนาเด็กและเยาวชนเหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทของท้องถิ่นและนำแนวคิดดังกล่าวขยายผลในระดับพื้นที่ให้ประสบความสำเร็จในอนาคตต่อไป

บรรณานุกรม

- กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. (2559). **แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม**. กรุงเทพฯ : กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร.
- กรมกิจการเด็กและเยาวชน. (2558). **บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับกิจกรรมสร้างสรรค์เด็กและครอบครัว**. กรุงเทพฯ: กองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)
- กรมกิจการเด็กและเยาวชน. (2559). **รายงานผลการศึกษาด้านภาพการสร้างและสนับสนุนกลุ่มเด็กและเยาวชนเพื่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนและสังคมของหน่วยงาน**. กรุงเทพฯ : กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. น 6 - 7.
- กรมกิจการเด็กและเยาวชน. (2558). **รูปแบบเมืองที่เป็นมิตรต่อเด็กและเยาวชน**. กรุงเทพฯ : กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.
- ปรเมธี วิมลศิริ. (2559). **ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีอนาคตประเทศไทยเพื่อความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน**. เอกสารประกอบ หลักสูตรวิทยาการประกันภัยระดับสูง (วปส.), รุ่นที่ 6 ปี 2559
- ประภาวดี สิงห์ชัย. (2559). **ทิศทางและแนวทางการดำเนินงานของ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์**. กรุงเทพฯ : กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
- ยูนิเซฟประเทศไทย. (2559). **การคุ้มครองเด็กคืออะไร**. เข้าถึงได้จาก. www.unicef.org/Thailand/tha/protection.html [20 กันยายน 2563]
- ยูนิเซฟประเทศไทย. (2559). **การคุ้มครองเด็กคืออะไร**. เข้าถึงได้จาก. www.unicef.org/Thailand/tha/protection.html [20 กันยายน 2563]
- วิจารณ์ พานิช. (2555). **การสร้างการเรียนรู้สู่ศตวรรษที่ 21**. กรุงเทพฯ : มูลนิธิสยามกัมมาจล

ผู้เขียน

นายวรฤทธิ บุรินทร์กุล

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

เลขที่ ๑ หมู่ที่ ๔ ตำบลท่าจั่ว อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๒๘๐

E-mail : worarite2563@gmail.com